

Til Slutning vil jeg gøre et Par Bemærkninger om Religionsundervisningen. Det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) vilde have, at den skulde være en frivillig Sag, baade for Lærerne og for Forældrene, og det er jeg forsaa vidt enig med ham i. Det ærede Medlem mente, at denne Frihed kunde praktiseres paa den Maade, at Religionsundervisningen stod paa Timeplanen, men at Forældrene fik Indflydelse paa, hvilken Lærer der skulde undervise i Religion. Jeg tror, det vilde blive en halv Reform, hverken Fugl eller Fisk, og at det aldeles ikke vilde løse Spørgsmaalet. Nej, vil man løse Spørgsmaalet, maa Religionen helt og holdent ud af Skolen. Jeg tror ikke, at der er anden Vej at gaa. Forældrene bør selv have Ansvaret for, hvorledes deres Børn skal undervises i Religion. Jeg ved nok, at jeg der bliver ganske uenig med det ærede 20de Medlem for Hovedstaden. Det ærede Medlem sætter jeg ellers overordentlig stor Pris paa, han er et prægtigt Menneske, men jeg synes, han er en meget daarlig Musikant. Det ærede Medlem er meget troende, og deri ligner jeg ham for Resten, men der er vist ikke ret meget, der kunde opføres i samme Trosbekendelse for os to. Det ærede Medlem tror paa alt muligt. Jeg ved ikke, om han tror paa Storken, men paa Lærebogsundervisningen og Religionsundervisningen i Skolen tror han fuldt og fast. Det ærede Medlem sagde forleden, at Religionsundervisningen i Skolen skulde ikke blot tale til Forstanden, men ogsaa til Hjertet, og jeg er enig med ham i, at hvis der skal være Religionsundervisning i Skolen, skal den tale til Hjertet, men det gør den aldeles ikke i Folkeskolen, og det kan den ganske simpelt ikke. Religionsundervisningen er desværre bundet til Balslevs Lærebog fra 1856, tror jeg, den er. Det høje Undervisningsministerium har i en Skrivelse af 12. Januar 1907 skrevet til Esbjerg Skolekommission, at Balslevs Lærebogs Anvendelse hviler paa kongelig Anordning af 3. Marts 1856 og repræsenterer den egentlige kristelige Børnelærdom. Balslevs Lærebog er altsaa den egentlige kristelige Børnelærdom i Danmark, det er den, alle Børn skal informeres i, skal terpe, og den Religionsundervisning, der kan faas deraf, kan selvfølgelig ikke blive meget levende. Det er paalagt samtlige Skoler her i Landet at holde denne Lærebog som Grundlag for den kristelige Børnelærdom. Det har vi ganske vist ogsaa gjort i Esbjerg. Da vi fik det Paabud fra Ministeriet, an-

skaffede vi naturligvis Lærebogen, det vil vil sige, vi anskaffede et Sæt til Skolen, og det Sæt opbevarede vi fremdeles i et Skab, der tidligere blev brugt til Opbevarelse af Giftstoffer, men som udmærket godt kunde bruges til Opbevarelse af Lærebogen. Naar saa en Lærer eller Lærerinde ønskede Lærebogen, kunde han eller hun faa den udleveret, men ellers brugtes den ikke. Det kunde selvfølgelig ikke falde Byraadet, som ellers købte alle Lærebøgerne til Børnene, ind at købe Balslevs Lærebog og forære hver af dem et Eksemplar og heller ikke at anbefale Forældrene at købe den, vi vilde da hellere have anbefalet dem at holde f. Eks. „Vestjyllands Socialdemokrat“. Resultatet er, at der ikke findes andre Eksemplarer end disse 35—36, der staar i Giftskabet. Saaledes anvendt kan Balslevs Lærebog sikkert ingen Skade gøre, men hvis den anvendes paa anden Maade, tror jeg, den kan gøre stor Skade. Den er et Stykke gammel forbenet Teologi; om den har duet til noget i 1856, ved jeg ikke — jo bevares, som Teologi har den vist været aldeles fortræffelig. Til ligesom at samle alle teologiske Spidsfindigheder i et Fingerbøl er Lærebogen ganske udmærket, men ellers indeholder den kun løsrevne Skriftsteder og Stumper, som aldrig kan faa nogen som helst Betydning for Børnene. Det er mig ganske ufatteligt, at man kan give Børnene saadant noget i Hænde og tro, at man kan udrette noget godt med det. Man kan vænne Børnene af med at være religiøse, men det er naturligvis ikke det værste; men man vænner Børnene af med at følge Undervisningen i Skolen, naar de skal terpe den Bog, og det er meget værre. Jeg mener derfor, at noget af det første, der bør gøres, er at faa denne Bog ud af den danske Børneskole; den er i Virkeligheden en Skamplet for Skolen og har for øvrigt ikke gjort anden Nytte, end at den har grundet en biskoppelig Formue, der vist kunde være kongelig nok. Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden er saa troende, at han mener, at Religionsundervisningen skal fortsættes, men jeg tror, at han tager alt for meget med.

Det ærede Medlem sagde i øvrigt, da han første Gang havde Ordet, at han savnede et moralsk Grundlag i Religionsundervisningen. Ja, det gør jeg med, deri er jeg ganske enig med ham, jeg savner i høj Grad et moralsk Grundlag, men at det Grundlag savnes, skyldes ikke Mangel paa Religionsundervisning, thi den har været kraftig nok, den har